

Lodní deník

V pruhovaném tričku za dobrodružstvím

Vít Bohunský

Literární – 2. kat. (12 – 14 let), 7. třída

Základní škola a mateřská škola, Mikulčice

19. května

Dnes mám narozeniny a tento deník jsem dostal jako dárek od rodičů. Tohle bude první zápis a ten by neměl být dlouhý, takže toho víc napíšu zítra.

20. května

Včera mi bylo deset. Oslava probíhala stejně jako vždycky. Sjeli se k nám strýcové, tety, babičky, dědové, bratřenci, sestřenice – prostě celá rodina. Mamka přichystala chlebičky, objednala zákusky a upekla dort. To všechno bylo normální. To, v čem se však včerejší oslava lišila, byl jeden z mých dárků. Dostal jsem totiž pruhované tričko. Někoho jiného by to asi moc nenadchlo, ale já jsem byl šťastím bez sebe. Už od mala totiž sním o tom, jak se ze mě stane námořník, budu žít na lodi s opičkou a papouškem a budu objevovat nová místa. To tričko mi dodalo sebedůvěru a já jsem se pevně rozhodl svůj dětský sen uskutečnit – budu námořníkem!

7. července

Jedeme na vodu!!! Rodiče se rozhodli vzít mě s sebou sjíždět řeku Vltavu. Opět se jim povedlo mě překvapit. To bude paráda!

16. července

Jsmo zpátky. Je ze mě vodák! Bylo to super už od prvního nalodění. Ze začátku jsem se trochu bál a pádlování mi nešlo, ale po dvou dnech si svaly zvykly. Dokázal jsem plnit úlohu háčka i kormidelníka. Přes noc jsme zakotvili v kempu a spali ve stanu. Jídlo jsme si připravovali na otevřeném ohni, u něhož se pak utvořila veselá skupinka lidí. Mezi nimi jsme byli i my. Zpívali jsme a sdělovali si prožité zážitky, příhody a vtipy. Přišlo mi zajímavé, jak se všichni otevřeně bavili s lidmi, které nikdy předtím neviděli. Asi to bylo tou veselou atmosférou, která působila na všechny vodáky a dávala jim pocit propojenosti. Koupali jsme se v řece – chtěně i nechtěně. Ale popravdě jsme se s lodí “cvakli” jenom dvakrát.

Když jsme projížděli mně neznámým krajem, potkávali jsme cizí lidi, seznamovali se s nimi a získávali jsme nové zkušenosti. Jak jsem říkal, ta dobrá atmosféra vládla úplně všude, i tady. Na řece jsme překonávali různé překážky, divoké peřeje a jezy.

Celý týden se mě mamka snažila přesvědčit, abych si dal i jiné tričko než to pruhované, co jsem dostal k narozeninám. Ale já jsem nechtěl. V něm jsem si připadal jako pravý námořník. Na moři taky nikoho nezajímá, jak dlouho má námořník na sobě jedno tričko.

Postarší muž zaklapl desky deníku a odložil jej na stolek. Pohládl papouška na svém rameni, rozhlédl se po klidné mořské hladině a tiše se pro sebe usmál. „Tak takhle to všechno začalo," pomyslel si. Pohlédl na kajutu, kde mu na zdi viselo už dlouhá léta drobné dětské pruhované triko.